

Životopis Bohuslavy Hrubé, rozené Langové

Bohuslava Hrubá, rozená Langová, se narodila v roce 1940 v Plzni, kde prožila celý svůj život, převážně na Slovanéch. Dětství prožila během druhé světové války, na kterou vzpomíná především prostřednictvím častých náletů, pobytů v krytech a příjezdu americké armády do Plzně v roce 1945. Silný zážitek pro ni představovala chvíle, kdy se její otec po bombardování vrátil zasypaný prachem z krytu v městských lázních. Po válce její rodinu zasáhlo rozdělení bytu během komunistického režimu a měnová reforma v roce 1953.

Studovala elektrotechnickou průmyslovou školu v Plzni, kam nastoupila jako jedna z mála dívek. Po maturitě získala umístěnku do plzeňské Škodovky, kde pracovala téměř celý profesní život. Nejprve prošla různými provozy, později působila v oddělení vědeckotechnických a ekonomických informací. Věnovala se práci s odbornými zahraničními časopisy, patentovým rešerším a technickým překladům. Díky znalosti jazyků se po roce 1989 stala asistentkou ředitele a zajišťovala komunikaci se zahraničními partnery.

Významnou součástí jejího života byl sport a společenské aktivity. Aktivně se věnovala basketbalu, vodnímu lyžování, lyžování a později turistice či nordic walkingu. Se svým manželem, kterého poznala v lyžařském oddílu, prožila harmonické manželství trvající téměř šedesát let. Společně vychovali syna a dlouhá léta jezdili na chalupu na Šumavu, která pro ni představuje symbol přírody, svobody a aktivního života.

Velký význam přikládá vzdělávání, cestování a poznávání lidí. Přestože za socialismu byly možnosti cestování omezené, navštívila Sovětský svaz, Turecko, západní Evropu i Austrálii, kde se setkala s potomky rodiny Semlerových. Dodnes se aktivně účastní komunitního života v plzeňském Totemu, navštěvuje jazykové konverzace, jógu, trénink paměti a kulturní akce.

Ve svých vzpomínkách často zdůrazňuje význam svobody, vzdělání, zdravého úsudku a osobní odpovědnosti. Kriticky vnímá současnou společenskou a politickou situaci, zároveň si však zachovává optimismus, otevřenost a chuť být aktivní i ve vyšším věku. Za nejdůležitější považuje lidskou slušnost, humor, zájem o druhé a schopnost nepřestávat se učit.